

Afskrift fra Fyens Stiftstidende. Uge 15/2013.

Odense Taxa var i den forgangne uge i mediernes søgelys i forbindelse med en konflikt om kørsel for det offentlige.

Allerede før Odense Taxa blev dannet i 1922, var taxaområdet reguleret. Sidst i 1800-tallet blev regler for droskekørsel skrevet ind i politivedtægten. Det offentlige udpegede holdepladser, og byrådet fastsatte taksterne for kørslen med droske.

Efter en lidt træg start kom der langsomt gang i droskekørslen. De første drosker var selvsagt hestetrukne, men omkring 1910 dukkede de første "automobildrosker" op. **Allerede i 1908 hentede den tidligere møller Anders Madsen en automobildroske i København, og han var således den første, der kørte i en motoriseret droske.**

Forfatteren Jens Kruuse har fortalt: "I Odense var der biler. **Vi kørte i Madsens taxaautomobil M1** fra Hunderupvej til Jernbanegade ... ". Turen gik til teatret og gjorde et uudsletteligt indtryk på den lille dreng.

Byen havde flere vognmænd, der havde faste holdepladser. Det gav ofte lang ventetid. Det rejste naturligvis spørgsmålet om, hvorvidt det ikke var smartere at lave en sammenslutning i en slags telefonfællesskab. Det førte til, at 16 af de 21 personer, der havde en taxabevilling, slog sig sammen i 1922. Navnet på sammenslutningen blev Auto Taxa, og man fik kontor på Klingenberg. Selskabet var fra begyndelsen ejet af vognmændene i fællesskab. 1922 var også året, hvor Taxameterurene blev introduceret.

Det blev en svær begyndelse for Auto Taxa, der boksede med flere udfordringer, blandt andet markante takstnedsættelser. Besættelsen bragte problemer med at skaffe benzin, og i takt med at benzintildelingen blev mindre og mindre, måtte selskabet montere gasgeneratorer på bilerne. Flere taxaer måtte lægge op.

Efter befrielsen kom der langsomt gang i hjulene igen. Taxa havde allerede flere holdepladser rundt om i byen, hvoraf de vigtigste var banegården, Flakhaven, Klingenberg, Hjallesvej og Sdr. Boulevard. Det kom i 1952 til en fusion med Lillebilforeningen 519, der siden 1928 havde været en lokal konkurrent til Odense Taxa. Og i 1957 skete der desuden en mindre revolution, da der kom radioer i taxaerne.

Det offentlige blev snart en af Taxas store kunder. Allerede i 1920'erne kørte huslejenævnet med taxa, når medlemmerne var rundt i byen for at ordne boligstridigheder. Borgerne fik senere ret til taxakørsel på det offentlige regning. I 1974 blev reglerne for transport til sygehuset f.eks. udvidet. I begyndelsen af 1980'erne kom Odense Taxa også ind på det marked, der handlede om kørsel af byens ældre. Ældre kørslen var kommet i licitation, og Odense Taxa oprettede et busselskab. Fra 1962 har der desuden været en lokal konkurrent i Odense Mini Taxi.

I dag er kørsel for det offentlige en vigtig del af taxakørslen i Odense, og den offentlige kørsel er med til at sikre et stort antal hyrevogne, som så også kan køre i weekenden, hvor der erfaringsmæssigt er et stort behov.

Af Jørgen Thomsen og Johnny Wøllekær

Odense Stadsarkiv